תלמוד בבלי · אחרונים · כפי אהרן

כפי אהרן על סוטה

רבי אהרן בן עזריאל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

כפי אהרן על סוטה

רבי אהרן בן עזריאל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/כפי-אהרן-על-סוטה/
הקובץ נוצר ב־22 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף ב. 4
דף ג. 4
דף ט. 4
דף יב. 5

דף ב.

מ' יום קודם יצירת הולד כ' התוס' נ"ל דקודם יציר' הזכר קאמר ע' פי' המהרש"א והוצרך לזה דא"א לומר בכונת התוס' דממלת ולד קדייקי דהו"ל זכר דוקא דהא בנזיר די"ד אסיק הש"ס דולד משמע זכר ונקיבה ואפי' טומטום ע"ש:

דף ג:

ואמר ר"ח זנותא בביתא כי קריא לשומשמי וכו' ואמר ר"ח קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שרויה עם כל אחד אחר שחטאו נסתלקה שכינה. עיין פרש"י ומהרש"א וכ' המהרש"א בסו"ד ומה שפירש"י לעיל גבי זנותא בביתא לפי שהיא מתעסקת בצורכי ביתה ומפקרת וכו' לא הוה אצטריך ליה לפרושי הכי אלא דסי' שכינה הוא הגורם סי' ברכת הבית ולא זכיתי להבין ד"ק דא"כ מאי קאמר ר"ח לעיל אידי ואידי באיתתא אבל בגברא לית לן בה והלא סי' שכינה גורם בין בזנות איתתא בין בזנות גברא לכן פרש"י לפי שמפקרת אבל האמת הוא שהוצרך רש"י לדייק כאן מלת בביתם לו' דר"ח סמיך אמימר' דלעיל לענין זנות וקאמר דמלבד דהוי כקרייא לשומשמי עוד בה דגורם סי' שכינה ודו"ק:

דף ט:

ת"ר שמשון בעיניו מרד שנא' ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני לפיכך נקרו פלשתים את עיניו ופריך והכתיב ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היתה זאת וכו' כ' מהרש"א אמתני' לא קשה להו דמה שהלך אחר עיניו גם זה היה מה' כדי להתנקם בפלשתים ולא בא לידי עבירה שלא נשאה כלל אבל מ"ש הכא שבעיניו מרד ק' וכו' ולא זכיתי להבין ד"ק דא"כ דגם מה שהלך אחר עיניו היה מה' וא"כ ק' למה נקרו פלשתים את עיניו וע"כ לומר כתי' הש"ס כי אזל מיהא בתר ישרות עיניו אזל וכמ"ש מהרש"א ע"ד שאדם רוצה לילך וכו' וא"כ תקשי ליה הכי על מתני' ולישני הכי גם מ"ש לא בא לידי עבירה שהרי לא נשאה לא ידענא מנ"ל כי פשט הכתובים מורים להיפך שנשאה ואח"ך ניתנה למרעהו וגם לפי מסקנת הש"ס תחי' קלקולו בעזה עיין פרש"י ולע"ד נ"ל כי אמתני' לא ק' ליה דיתכן דמ"ש הלך אחר עיניו לאו אמעשה דתמנת קאי ולדייק ממלת ישרה בעיניו כמ"ש בברייתא אלא אמעשה דעזה ויליף לה מדכתיב וירא שם אשה זונה שהלך אחר ראית העינים וההיא ודאי לאו מה' הוה דלא כתיב ואביו ואמו כדכתיב

בתמנת ועוד שהיתה זונה וכמ"ש תחי' קלקולו וכו' ועיין בזה להגאון אבל אברייתא דמייתי ממעש' דתמנת פריך שפיר דהא כתיב כי מה' היתה זאת ודו"ק:

דף יב.

ותהר האשה ותלד בן והא הוה מיעברא בת תלתא ירחי מעיקרא אמר ר"י בר זיבנא מקיש לידתה להורתה מה הורתה שלא בצער אף לידתה שלא בצער. מכאן ק' לי על מ"ש הרב הגדול חיד"א ז"ל בס' פני דוד הביא לחד מן קמיא וז"ל בפ' שמות אות ב' ולא יכלה עוד הצפינו פי' המורה והיא ילדתו לששה חדשים וק' ממ"ש בסוטה דמצרים מנו לה משעה דאדרה ולא ידעי דהיא הוה מיעברא תלתא ירחי מעיקרא אלמא לט' חדשים נולד וההיא דסוטה נמי ק' לי דהכתיב וילך איש מבית לוי והדר ותהר האשה מבתר דהדרא איעברא ע"כ והוא פלא דהיא קו' הגמר' ותי' מקיש הורתה ללידתה וצ"ע: